

Lo Sonatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Reus Dimecres 14 de Septembre de 1898

Núm. 3.607

Any XIII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. 1.000
Provincias trimestre. 1.000
Extranjero y Ultramar. 1.000
Anuñals, 4 preus convencionals.

Ptza 1

Farmacia Serra
Arrabal Santa Anna, 80, prop á la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principales
librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publica.

La que paga més contribució de la província FARMACIA OBETRA TOTA LA NIT

SECCIO DOCTRINAL

L' home

Vaja, que 'ls que 'ns demanaven l' home, á nosaltres los descentralisadors, los autonomistes, ja estarán contents: ja tenim home. Ja som tant com los sagastins, com los silylistas, com los carlins, etc., etc.; ja 'ns podem anomenar buscant la radical en lo nom del home; ja tenim *apellido*, si'l volém, ja no 'ns hem d' avergonyir devant dels que sostenen la opinió, més ó menys anticuada, de que sense un home, sense un *jefe*, sense un director ilustre per son talent ó pel color de la seva sanch, no's fa res; també nosaltres, si volém, tenim home, tenim *jefe*, tenim director, y del moment de la fama d'aquest home no'n parlém, porque faria riure ponderarho. Basta dir que 'ls mateixos que ja n' tenen d' home, y fins homes, l' han festejat y se'l volian portar à casa llur, los egoistas, los exclusivistes. Pero ell, l' home, terci desdenys, deixant que li fessin festes, sens dignar-se tornarlas. Ell se guardava per nosaltres, pels descentralisadors, pels autonomistes; per nosaltres que no'l hem anat à festejar, al contrari, que fins li hem dit lleig alguna vegada. Ja veieu vosaltres, los festejadors, los desdenyats, si hi ha d' haver imparcialitat en lo criteri d' aqueix home, si han d' esser atractivas las nostres ideas que aqueix home vinga ab nosaltres sense haverlo demanat, haventli fet la cara llarga.

Ja tenim home; es dir no; tenim més que un home, tenim un sabre. Perque un sabre es més que un home. ¡Y quiq' sabre! Aquell sabre que ha privat algunes vegades de dormir al propi Mac-Kinley y que arribà a mitj'pacificau a Cuba y hauria arribat qui sab' a què, si l' haguassin deixat brander com ell volia. ¡Quin' sabre, minyons! Perque, si bé es veritat que de la mitj'pacificació no'n acabà de treure l' mitj', que era lo que l' ns convenia, i quí això perque li tréncaren les oracions. ¡Qui gosará assegurarho que aqueix sabre no hauria acabat la guerra y hauria fins aturat als mateixos yanquis si no'l haguassin encadenat y cubert de mènyapreu? No 'ns digueren los republicans y 'ls carlins y fins en Romeró Robledo, que es sempre l' de la última paraula—y també l' de la primera,—no 'ns ho demostraren tots eloquentment que l' humiliar aqueix sabre era suicidarnos, *cubanament* perllant?

Hont es un sabre millor, més carregat de prestigi, més plé d' esperançass. ¡Y no serà, no, de ningú dels que'l han volgut; serà nostre, sera dels que no hi havíam somiat, dels que 'ns acontentavam ab tota mansuetut en fer propaganda pacífica, esperancho tot de la lenta evolució, sembrant per cullir es clar, pero sense forçar à le llevor, esperancho tot de la pluja y del sol, y sobre tot de Deu, à qual voluntat estém sotmesos. No hi havíam somiat mai en lo poderós auxili d' un Boulanguer, d' un Cassola, d' un... ¡Ey! no encare.

Pero res, nasquerem vestits y totas nos ponem. Aqueixes idees que defensém son las de moda... y 's porten, vaja. Tots los politichs s' hi van vestint més ó menos, tots menos en Sagasta, que es massa vell y ja no està de medas y vol acabar, ab la major sobrietat possible, sixó es sense garantías, se vida política; menys en Sagasta y menos en Romero, porque no pot venire aqueixa moda segurament per esser massa ja 'ls que l' usen. No sabem qué farà quan sàpiga que aqueix home, lo nostre home, l' home del sabre, l' ha adoptada també, ell ten estrassat de figurins que, segons nos digué temps arrera, encare porta la levita de quan era

tinent. Quan ho sàpiga en Romero es capès de desmayarse y de perdre la paraula, que forà l' *summum*.

Y, no obstant, es cert, de tota certitud. Aqueix home se 'ns ha vestit de moda, aqueix home se 'ns ha fet autonomista. Pero jeyl autonomista de Catalunya; de l' restant d'Espanya no'n resa. Perque en aquestas estém à l' hora present, que en parlant d'autonomia, de regionalisme, no més se refereixen los politichs à Catalunya. Fora d'Espanya també'n parlan molt de nostre moviment autonomista, pero ell, com que encarcare no'ls faltan las garantías, son més llàrchs de llengua que aquí y diuen coses perilloses. ¡Mira tu, lector, si n' han mogut de rebombori aquells *cuatro locos* à qui persegui l' pobre Cánovas, de quals estàtoes ja ningú's recorda, atiat per en Morlesin, que ningú sab hont pàra! Les vens dels *cuatro locos*, à pesar d' esser quatre no més y com de *locos* segurament desafinadas; à pesar de que, segons un *Imparcial* de días arrera, afortunadament decir *catalanista* no es decir *catalán*; à pesar dels pesars, les vens dels *cuatro locos* piulan tan alt que ja omplen lo mon y fins las senten à Russia, y, l' *home del sabre*, les ha sentidas y s' ha fet d' ells, i d' ells! dels *cuatro locos y cuatro criminales*.

Un cas com un cases. Com no posarem parlar que en aqueix manicomio suelto dels catalanistes vingués a fèrnoshi companyia un home tan ilustre? Perque no hi ha distincions ni atenuants en la paraula del home del sabre: *la autonomia catalana*. Aixís en sech. ¡Gom dianatre deu esser que tanta gent que fou contraria de la autonomia cubana, are descarrili aixís quan se tracta de la nostra autonomia! Anéuho à entendre. Be es veritat que les coses han cambiat una pila del Abril ensà y que l' concepte de la patria espanyola s'ha enxiquit una mica. Sense que 'ns n' adonessem se 'ns ha imposat are un verb que, ben analisat, arriba à fer feresa; lo verb *repatriar* que are pronuncian tots los llabis espanyols. Si are fa un eny l' haguessim usat nosaltres, *los cuatro locos*, aqueix verb parlant dels soldats de Cuba y l' «*Imparcial*» s' hagués parat en l' intringulis, i mesquinetes de nosaltres! Pero avuy lo diu tothom ab una frescura....

L' home del sabre parla més que d'autonomia catalana. De l'autonomia pels altres estats espanyols, ja ho hem dit, no'n resa. Nosaltres som més generosos y menos egoistas y volém autonomia y descentralisació per tots los demés Estats que mereixen tenirla, no sols d'Espanya sino de tot lo mon. Solzament la descentralisació y l'autonomia poden portar à las antigas nacions europeas la vida natural y feonda, y encare diré més: en nostre humil concepte la proposició del Czar de Russia per lograr que 's desarminen las nacions y s' acontentin ab viure ab tranquilitat sens tenir las unes contra les altres envejas territorials ni d' hegemonia, aqueixa proposició no será factible fins que s' aflixin los llasses d' aqueixas unions artificiosas à las quals deuen l' actual opressió pobles tan ilustres y de tant brillant historie com la Polonia, l'Irlanda y la Bohemia. Ja diré alguna cosa, quan nos vagí, que l' temps serà lo que 'ns faltarà més, de lo que pensém sobre l' projecte del autòcrata de Petersburg, relacionantlo ab aqueix cavall de batalla de las autonomias que va essent l' última para la de la política.

Pero avuy no'ns teca picar en coses tan fondes; avuy nos hem de limitar à parlar de lo nostre, purament de lo nostre, de lo de la terrica, de Catalunya. Y se 'ns allarga l' article—que articlet voliam que fos, —s' allarga tant que es una llàstima; pero l' alegria diuen que es xerrare, y, no hi ha remey, avuy nos

toca estar alegres. ¡Tenim un home! Tenim un *sabre*! Ahont no podèm arribar ab un home y un *sabre*? L' home més aclamat, més discutit, y l' únic *sabre* que podèm reputar invencible. Lo nom... ¡Y per què te l' hem dir lector? ¡Per ventura no l' endevinas? Deud' are es molt consegüent que tots los autonomistas de Catalunya, que de mica en mica, contats tots matisos, seràn una pila de regiments—usém un llenguatge marcial are que tenim *sabre*;—aviat tots los autonomistas catalans hauràn de tenir lo retrato d'en Weyler penjat à l'esposa del lit per fer ressuicitar à sa vista l'espectacle després de las pasadillas dels somnis. Lo retrato del salvador, del redemptor, del primer autonomista. Y tenirlo à punt per trair el balcó lo dia de la victòria, posantlo soia dossier de cortinas de *ruans* y fentli llum ab dues aranyas de cristall ab velas de seu que, com las apaga l' vent, no gastan gayre.

Lo que 'ns faltará, pel dia de la victòria, que ab l' auxili del home del *sabre* ja 'ns lo veiem als nassos, serà una marxa patriòtica per l'estil de la de Riego, de la bulangera, ó vaja de la de Cádiz. Desgraciadament las sarsuelas catalanes, que may havien ben arrelat, han passat enterament de moda y no hi podem anar à pescar res. Buscarlo en aquelles antigas foras ridicol. Donchs gom ho hem de fer? Los músics que feynen excusada anarlos à demanar una pesa que tradueixi en solfas l' esperit patriòtic dels autonomistas catalans manats per l' *home del sabre*. Los nostres músics l' han dada ara per las grans composicions religiosas y per las cansonerias populars y això no fa per cantarho ab xaranga, tal com convindria.

Però no 'ns hi encaparem, que tot sortira quan hora sia. La cuestió era tenir l' *home*, y tenim *home* y *sabre*, y ab un *home* y un *sabre* no ha de faltar música. Ell la paraula ja l' ha deixada anar y ara hem de veure com la glosarà en lo Senat—perque l' *home* es senador—, puig los diaris ja 'ns han fet saber que l' *home*, lo nostre *home*, porta tant esmolada la llengua com lo *sabre* y que ja ho sentirem à dir. La llàstima serà si dura gayre aqueixa repatanneria de Sagasta de voler que las coses de la guerra y de la pau sian escatitidas à porta tancada, sense auditori públich, sense taquigrafs y, lo que es pitjor, sense periodistas. De manera qu' es molt probable que 'ns quedarem sense saber lo que diga en Weyler y mi gozo en un pozo. Perque bé li hauríam de sentir desarrollar lo del seu autonomisme tant gentilment proclamat à Palma de Mallorca.

En fi, la cuestió es poder comptar ab ell, saber que es del nostres. Lo demés tot anirà venint. Conseguir arre l'autonomia catalana serà bufer y fer ampollas. Alguna mica mes difícil y mea arriscat era anar à conquerir lo Capitoli de Washington y no obstant....

Los repatriats

Ja ho veus, lector, en què ha vingut à parar aquella famosa movilisació militar, admiració dels governs y de las nacions, que feu l' Azcárraga en temps den Cánovas. Los pobres soldats que anaren à Cuba sortíen directament de casa llur, sense experiència de res, sense instrucció militar, que s' haqueren de batre primerament ab los rigors del clima, després ab un enemic incapàs de fer altra guerra que la guerra d' emboscadas y, finalment, ab un impossible, mirals com tornan: esdevenegats los uns,

ab la salut perduda per sempre més; agonisants los altres, morintse á cada repic de campana, uns al embarcarse, altres pel camí, altres al desembarcar, altres al entrar en lo llatzeret, altres ¡Deu meu! pels carrers portats en las lliteras, qui sab si fins caminant y tot, fent los últims esforços de flaquesa per arribar a abrassar, avans d' alcucar los ulls, á sos pares, á los germans... Així los teniam, en aquesta tristíssima situació, los nostres soldats de Cuba, y encara hi havia qui parlava de seguir la guerra, y encara nosaltres eram maldits perque demanaven la pau...

Y no hi val allegar ignorància. Aqueixa descon-soladora provisió de m'nyons aclaparats fa temps que 's veu desfilar pels carrers de Barcelona, fa temps que les veyem tots aqueixas caras grogas, afinadas, anuadoras com un remordiment. La processó va continuant. ¡Y, Mare de Deu, si n'serà de llarga! ¡No n'hi há poca de gent encara que ha de tornar de aquella illa tant hermosa, tant envejada, que per nosaltres ha sigut mort y sepultura!

Com de costum, á pesar de las pomposas notícias que significavan lo contrari, quan los soldats han arribat s'han trobat que la més cèlenta era al cantí. Ni 'ls llatzérets estavan á punt, ni 'ls hospitals eran suficients, ni bastava 'l servei sanitari. Veritat es que no s'adoba en vuyt dias lo que está esplaçat de tota la vida. La nostra exemplar administració havia de portar sa odissa fins al final. Ara resulta un poema cumplert.

No som nosaltres qui ha de juzgar aqueix poema administratiu tan complicat y tan interessant, la posteritat es la que ho ha de fer, y hi tindrà veraderament feyna tallada. Nosaltres lo que hem fet ha sigut posarhi algunas notas marginals a mesura que 'l tal poema s'anava desarrollant. Sería possible—nosaltres tenim la vanitat de crèurelo així—que aqueixas notes marginals contemporànies tinguessen algun valor temps á venir. Recomenam, donchs, *ai posteriori* lo noteta qu'estampàrem al costat d' aqueix capítol, escrit en tinta vermella, que tracta de las expedicions militars á Cuba y á Filipinas. Que sápigam bé los fills y 'ls nets dels actuals espanyols que no tothom quedava satisfet ab la musiquete del *Cádiz* y ab las admiracions dels qui no veyan, com nosaltres, las coses de prop.

Lo Czar de totes las Rússias, l'home qual poder autoritari sembla que té la més gran necessitat de soucats, ha ret a las nacions la generosa proposició de desarmar los exèrcits. Deu li pague tant noble y cristià impuls. Es possible que no logre veure reexir l'idea, però estam segurs que tots los pobles d' Europa se posarán instantàneament y de tot cor al costat del jove Céssar, y l'aclamarien ab tots en un mateix moment lo desembarch dels nostres pobres soldats.

Ja ho sabem que la guerra ha sigut sempre cruel é inhumana, però hi ha de més y de menos, y sabem també que intentar una guerra quan faltan tots los elements per ferla, y primer que tots l'assistència als malalts, es una cosa que 'ls homes no son capaços de darli nom, que sols Deu pot calificarla. Y sabem també que per alguna cosa han passat dinou singles de civilisació cristiana y que ja es hora d' arreglar en pau y germanor las cuestions dels Estats com s'arreglan las cuestions dels homes quan tenen senderi y tenen cor.

Y no 'ns volem estendre en mes consideracions perque 'ns sortiríam massa amargas.

Nostra regeneració

La prèmpsa madrilena seguix parlant de la necessitat de comprender ciuitats avants y vigorosament la regeneració d'Espanya.

Aquesta idea sembla com que està de moda. La escoltem en totas las conversacions; la llegim en tots los escrits; la trobem en totes parts.

Ojalá arribin á tirar arrels fondes y á fer surgir estímuls potents en la conciència individual y en la conciència colletiva! Tant debò no sia fruyt d' una impressió superficial y passatjera.

Nosaltres abriguem lo temor de que seguiràn les coses coal se troban. Viurém en endavant, com hem viscut fins aquí, subjectes á la tutela del Estat, incompatible ab nostre benestar. La rutina, l'habít, l'uniformitat, la peresa seguiràn sent la base de nostra naturalesa. ¿Com, donchs, tenir esperances?

Un fet característich nos donarà la millor de les demostracions. L'Estat es avaro en matèries d'ensenyansa, y ningú ignora que les dos tercieres parts dels espanyols n'ilegir y escriurer saben. (Quants hi haurà que posseixin coneixements superiors? Quants

que segueixin y coneixin lo moviment científich modern? Si no 'ls primers, los últims poden contense segurament ab los dits.)

L'Estat á Espanya gasta en la primera ensenyansa 1.704.913 pessetas; en la segona ensenyansa (Instituts, Escoles d'Arts y Oficis y Escoles de Comerç), 4.202.135; en ensenyansa superior, 3.524.832; en ensenyansa professional, Escoles especials, Bellas Arts y Establiments científichs, artístichs y literaris, 1.884.858 pessetas. En junt, 11 milions 316.738 pessetas.

¡Que elecents son aqueixas xifras que prenèmdels Pressupostos vigents!

Pera donar una idea de son valor, no hi ha com compararlas ab les d' altre poble mes afortunat que nosaltres.

En la ciutat de Boston (Estats Units) hi ha la Universitat de Harvard, així anomenada en honor à son generós fundador? Vol saber lo lector que fortuna propria, arribada entre 'ls particulars, posseix aquesta Universitat sola? La de 12 milions de dollars. Altre Universitat la de Xicago, fundada en la segona meytat d'aquest sicle per un particular que donà per ella 2.600.000 dollars, poseix un capital de set milions, també de dollars. Y compta que no hi ha en los Estats Units ciutat d'alguna importància que no tinga sa Universitat ab grans recursos pera que realisi autonòmicament una pròspera vida.

Hem citat la ciutat de Boston. En 1894 tenia 607 escoles públicas y gratuitas, ab un personal de 1.615 entre mestres y mestres, y apropiade 70.000 alumnes, 53.638 dels quals rebien en aquella fetxa, sens tenir que pagar un sol céntim, una instrucció que comprenia desde 'ls primers rudiments à la ilustració reservada entre nosaltres á las classes ricas. Al any gasta en aqueixas escoles, y per consegüent, sens conter las dues Universitats, la ja citada de Harvard y la de Wellesey, exclusivament destinada á las donas, més de dos milions de dollars, es à dir, molt més que l'Estat en tote Espanya y tota l'ensenyansa.

Per si aqueixos sugestius datos no bastessin, basarà afegeir que Boston, en son afany de millorar sa vida intel·lectual, ha invertit en menos de quatre anys dos milions de dollars en construir novas escoles.

Comparant aqueixa vida intel·lectual exuberant ab la precaria y malaltissa d'Espanya, qui no reconeixerà la necessitat urgentíssima de que 'ns preocupem fondament de nostra regeneració. Comparant lo quo aquí gasta l'Estat en ensenyansa ab lo que gasta en la República del Nort d'América una sola ciutat, qui podrà negar que 'l régime unitari es la font de nostre atrasat é inferioritat?

Es l'Estat, indubitablement, qui nos cohipeix y 'ns empobreix y 'ns atrofia; l'Estat qui 'ns impideix millorar nostres forses, nostres facultats, nostres medis. Mentre sia omnipotent, mentre no 'l reduhim á sus funcions propias, no podrém nosaltres regenerarnos.

Cego serà qui no ho coneixi.

CRÒNICA

OBSERVACIÓS METEOROLÒGICAS

del dia 13 de Setembre de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' hu-mitat	PLUIA en 24 horas	ÀGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE- par-ticular
9 m.	765	82	"	4.7	Ras	
3 t.	765	36	"	"		

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS				VENTS	NUVOLS
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direccio	classe	can
9 m.	Sol. 84	18	25	E	8	0.4
3 t.	Sombra 30	28	28	SE	Cumul	0.6

Hem rebut un atent B. L. M. suscrit per nostre apreciat amich D. Joseph M. Borrás en sa calitat de President de la Junta d'auxilis de la classe travalladora, manifestantnos que la Junta en sessió que va celebrar ahir y tenint en compte que en l'actual època poden trobar fàcilment travall las personas á qui auxiliava ha acordat suspendre interimament donarlos hi travall.

Trobém bé aquesta mida, ja que en son ànim està lo proporcionarlo novament tan aviat ho reclamén las circumstancies.

Hem tingut ocasió de parlar ab personas dels veïns pobles de Maspujols, Aleixer y Vilaplana, les quals nos han manifestat que ans d'ahir caygné en aquells termes un fort riuixat quina aigua s'emportà

cap á la riera algunes de las pocas avellanas que encara estaven per plegar.

Ab aquest motiu, per la riera de Maspujols hi baixà bastanta aigua.

La secció dramàtica de la recreativa societat «El Alba» està ensajant pera posar en escena lo pròxim diumenge l' interessant drama en 3 actes y en vers original dels senyors Lluís Quer y Bonaventura Sanromà «L'Hostal de la Coixa».

Cinch barcos tagalos, més ó menos armats de canons, han sigut tirats á fons al acostarse á les Vinyes. No sabem si d'aquest fet ne treurà los diaris de la darrera gota de sencill las degudas consecuencias ó si l'agafarán pel cantó que crema y 's revisarán creyentse que 'ns podém barallar altre cop ab los Estats Units si aquests exageren les condicions en las conferencies que s'han de celebrar á París lo mes vinent.

Temém que l'agafin per la tremenda perque no tenen cap ni peus y que no vejan l'alcans que te'l presentaré com invasors aquells mateixos infelissos que s'acotavan devant d'un castell.

Ja comensan per repicar á bon temps sabent que n'han mort d'ofegats uns piles, sense calcular que de tagalos n'hi ha més que de formigas en los horts y que lo pitjor de tot es que las formigas s'hi tornin á picades.

Es molt mala senyal que 's presentin com invasors los que svans s'agenollaven á las voras dels camins. Lo número mateix de tagalos que hi ha avuy hi havia ahir; després d'ofegats los que anaven en los cinch barcos ensorrats, ne quedan tants com ne quedaven després dels combats de Cavite y de Noveleta. Dels que no'n quedan tants es d'espanyols, que no's revisarán pas ab aquesta petita victoria, que no arribarà mayá gran, perque prou se cuidarian los yankees d'aixalar al general que demà 'ls pogués fer sombra.

Per persones arribades de Vilaplana sabem que en las eleccions efectuadas lo passat diumenge, no 's presentà ni un sol elector á emetre son vot pera cap dels dos candidats. En sa consecuència han sigut enviades en blanch las actas.

Heusquí un poble que en tot y ser molt petit dona exemple á las vilas y ciutats d'importància.

Si s'reuneixen suficient número de senyors regidors avuy al mitj-dia l'Excm. Ajuntament celebrarà sessió de primera convocatoria.

Al preu de des rels s'ha posat á la venda lo primer volum de propaganda regionalista que ha publicat l'*«Unió Catalanista»* ab lo títol «Fets de la marina de guerra catalana».

Ho fem avinent als nostres amichs y los hi recomanem que 'l comprin donchs es un llibre per demés interessant.

Resultat de las eleccions de diputats provincials verificadas diumenge en aquesta província:

Districte de Falset-Gandesa

Don Lluís Cañellas 8.774 vots

» Frederich de Magriñá 8.229 »

» Miquel Barceló 7.454 »

» Joan Merle 4.976 »

» Ramon Claveria 4.779 »

Faltan dades solzament de quatre pobles, que son

Bisbal de Falset, Cabacés, Lloà y Margalef.

Districte de Reus

Don Teodor Cavallé 1.285 vots

» Sebastià Montaner 541 »

Faltan dades de cinch pobles.

Districte de Valls

Don Francisco Ballester 3.205 »

Faltan dades de varis pobles.

Districte de Tortosa

Don Francesch Roig 6.232 »

» Víctor J. Olesa 5.389 »

» Joan Bautista Jardí 4.024 »

» Joseph Kies 3.884 »

» Joan Ribas 3.412 »

» Enrich Pedrola 3.238 »

» Pau Canalda 2.526 »

» Ramon Martí 1.989 »

Faltan dades de deu socions.

Diuhen de Santander:

«Quan tant escasseja l'or no deixa de ser curios que al dragar á la entrada de la dàrsena vella aquells dies, hagin sortit entre 'l fang algunes onces d'or, moneda poch corrent y encara de molts desconeguda.

La noticia de la troballa ha excitat la curiositat de molts, que regiran lo fang ab lo delit de trobar lo que pochs logran».

LO SOMATENT

La Cambra espanyola de comers de Cette ha dirigit una important exposició al ministre d' Estat denunciantli la travalla que fan los diferents grups proteccionistes francesos y en particular los representants del Congrés dels districtes del Mitjdia, pera dificultar la importació dels vins espanyols, demanant al seu govern que fixi uns drets d' aduana prou elevats pera que quedí de fet enulada.

Pera fer més fàcil la tasca del ministre, la Cambra de Cette ressenya detalladament quantes rahons se poden fer avinents pera combatre la pretensió dels proteccionistas del veih Estat.

En breu arribaran á la Corunya dos vapors ab tropas negras que forman un regiment de 1.500 plassas, ab sa banda de cornetas y escuadra de gastadors.

Lo general Toral se negava á embarcar ditas tropas pera la Peninsula, pero los yankees han exigit la sortida en vista de que son repatriats los voluntaris efectes á Espanya.

S'ignora lo destí que donarà lo govern á dit regimenter.

L'embajador de Alemania á Madrid ha entregat á nostre payés lo distingit escultor Sr. Querol las insignias de la creu de Sant Miquel, ab que fou premiat en la recent Exposició de Berlin.

Ha jurat lo càrrec de senador lo Marqués de Mañano.

Lo recaudat ehir per concepte de Consums puja á 942'56 pessetas.

ESCORIAS THOMAS.
Végis l'anunci de la quarta plana, Dirigir-se á casa Gambús, carrer de Vilá Bou) 12.

Desde Maspujols

12 de Septembre de 1898.

Senyor Director de Lo SOMATENT.

Molt senyor meu: A dos quarts de cinc de la tarda d'ahir, procedent de Reus arribà á aquesta vila lo senyor Rector recent nombrat pera ocupar la vacant que deixà lo Doctor D. Francisco Compte (Q. A. C. S.).

Las autoritats, diferents rectors y representants de las parroquias del veïnat, y una erescuda comissió dels habitants de la vila, sortí á rebre á bona distància d' aquèsta al Rvt. D. Joseph Rocamora que venia acompañat del Iltre. Canonge de la Catedral de Tarragona Doctor Balcells y de numerosos amichs.

La població en massa sortí al carrer ab respectuosa actitud á saludar al beneficiat hoste, que ab son escut illit accompagnament se trasladà á la Parroquia de Santa Maria pera l' acte oficial de la pressa de possessió. Després de las ceremonias de ritual, lo novell senyor Rector desde la trona ab fàcil y conmoguda paraula donà les gracies al senyor Ecònomo, capellans, autoritats y á quantas personas prengueren part en tan important aote, després de lo qual la comitiva y prechs del referit senyor se trasladà á la Rectoria, y fou obsequiada ab un expléndit refrigeri.

La primera impresió que l' poble rebé de son nou Rector, fou molt grata y ha de contribuir á mitigar la pena y condol que deix la ausència del virtuós economo Rvt. D. Joan Canyissà, germà de nostre company de causa D. Ántón, que ab infatigable zel, verdadera uncio apostòlica y delicat tacte, per espay de vuit anys ha regit ab complascencia de tothom, son elevat ministeri.

No podem per menos, desde aquestas columnas, de felicitar al Rvt. Mossen Rocamora, segurs que si segueix las petjades de son antecessor Economo, com prometé ferho, se veurà estimat de tothom y no li faltarà l' apoyo dels veïns de la vila tan morigerada com es la de Maspujols.

Devem també fer extensiva nostra felicitació als habitants de Figuerola, població ahont vā destinat Mossen Canyissà.

Son affom.

Lo Corresponsal.

SECCIÓN OFICIAL

Centro Catòlic

Lo dia 15 del corrent mes quedarà oberta la matrícula pera las classes següents: Instrucció primaria, dibuix lineal y de figura. Las que començaran lo primer d' Octubre de las 8 á dos cuerts de 10 de la nit.

Doctrina Cristiana y preparació pera la primera Comunió lor diumenges de 3 á 5 de la tarde.

Pera ser admesos á ditas classes que son completaument gratuïtas, deuen acreditari los aspirants tenir bona conducta, ser pobres y perteneixer á la classe obrera.

Reus 12 Setembre 1898.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari, Francisco de P. Bertrán.

Registre civil

del dia 12 de Septembre 1898

Naciments

Joan Pamies Sagrìa, de Joan y Ratela.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Jaume Ardevol Sardà, 80 anys, P. de la Sanch, 12. — Pere Nolasch Batlle Vallspinós, 24 anys, Galenes, 11. — Raymunda Baldó Pamés, 38 anys, Font, 8. — Dolors Vilafranca Munté, 15 mesos, Galí, 24. — Elvira Trilles Carbonell, 38 anys, Seminaris, 63.

SECCIÓN RELIGIOSA

Sant d' avuy.—La Exaltació de la Santa Creu.
Sant de demà.—Sant Nicomedes.

SECCIÓN COMERCIAL

J. Marsans Rof
Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	58'47	Filipinas	
Exterior	66'75	Aduanas	88'25
Amortizable	67'75	Cubas 1886	69'87
Fransas	24'65	Cubas 1890	53'62
Norts	24'80	Obs. 6 0'0 Fransa	76'50
Exterior Paris	41'75	Obs. 2 0'0	39'50

GIROS

París 62'50 Londres Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda el comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

Nota.—Se reben adhesions al conveni judicial del ferrocarril de Tarragona á Barcelona y Fransa, sense cap comissió, y se satisfan los cupons de Janer y Abril de dita Companyia.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre,

Interior	58'50	Cubas del 86	69'87
Exterior	66'75	Cubas del 90	53'50
Colonial		Aduanas	88'25
Norts	24'80	Oblg. 5 p 8 Almena	77'75
Fransas	24'70	Id. 3 p 8 Fransa	39'62
Filipinas			
Exterior	41'75	Norts	

GIROS

Paris 62'50 Londres 41'16 Se reben ordres pera operacions de Bolsa. Compra y venda de tota classe de valors cotizables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los païssos.

Nota.—Aquesta casa s' encarrega de la adhesió de las obligacions al conveni de la Companyia de Tarragona á Barcelona y Fransa, anticipant lo pago dels cupons vensuts ab arreglo als tipos proposats en dit conveni.

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallès Sureda, D. Joan Lauradó Prats, don Joan Vallès Vallduví y D. Francisco Prius Demestre.

Londres á 90 dias fetxa.

» á 8 » vista.

Paris á » »

Marsella á 8 » »

VALORS LOCALES DINER PAPER. OPER.

ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense	750		
Industrial Harinera	500		
Banch de Reus	475		
Manufacturera de Àlgodon	400		
C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent.	150		

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 12

De Bilbao y esc. en 26 dias, v. Cabo Quejo, de mil 213 ts., ab efectes, consignat á D. Marián Peres.

De Málaga y Denia en 5 dias, v. Alcira, de 657 toneladas, ab efectes, consignat á D. Anton Mas.

De Blanes en 4 dias, l. Joven Pepita, de 25 ts., ab efectes, consignat á D. Joan Mallel.

Despatxadas

Pera Marsella y esc. v. Cabo Quejo, ab efectes.

Pera Génova y esc. v. Alcira, ab efectes.

Pera Liverpool y esc. v. Pinzón, ab efectes.

Barcos á la carga

Pera Gothenburgho, Copenague, Stokolmo, Christiania, Bergen, Maimó, Helsingborg, Norrköping, Gefle, Sundswall, Stettin, Danzig Koenigsberg Libau, Riga, y demés ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemania y Russia, estarà á la carga del 19 al 20 de Septembre lo vapor Adolph Meyer, que despatxan los senyors Boada Germans.

Pera Aalifax, Quebec y Montreal estarà á la carga lo 30 del corrent lo vapor Bellona, consignataris senyors Mac-Andrews y C.

ANUNCIS PARTICULARS

Què es hernia?

La hernia, terme facultatiu que significa lo que vulgarment s' anomena quebradura, quebrancia, relaxació, (Trencat), es la separació dels teixits que forman la paret del ventre, per quina obertura surten los intestins.

Com se coneix?

Per la excrecencia, (bulto), mes ó menos tou ó mes ó menos gros que apareix estant dret y desapareix las més de las vegadas tirantse al llit.

Quinas son sàs consecuencias?

La persona que sufreix aquesta dolència orgànica, que apareix moltes vegadas insensiblement y per relaxació natural dels teixits, ó be à consecuència d' un esforç voluntari ó involuntari, com es lo tossir ó estornudar, està exposat continuament á una mort terrible; peraixò basta una mala digestió, ó una petita inflamació en la vora de l' anella d' obertura que deix passar l' intestí per efectuar-se la estrangulació del mateix.

Consecuència de lo dit es lo creure que qualsevol armatost mentres tingui l' nom de braguer ja es suficient pera aliviar sa dolència, quan no es així, sino que es precis que l' braguer sia aplicat en cada cas, per personas coneixedoras de son mecanisme, y no per mans inexperitas, que colocan braguers al atzar, com si operació tan delicada fos la cosa més senzilla.

Braguerets de cauchou, ab ressort pera la prompta curació dels tendres infants.

Tirants Omoplàtics pera evitar lo carregament d' espatillas.

Faixas hipogàstricas pera corregir la obesitat, dilatació y abultat del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurjà especialista en lo tractament de las hernias ab llargs anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

TELEGRAMAS

Madrid 13.

«La Correspondencia» publica una carta de Cervera, encara que advertint l' origen yanki dels despaigs. Diu la carta: «No crech que hi hagi á Espanya qui senti odi contra la República norteamericana com no sia algun ignorant, després que s' hagi enterat del modo com han sigut tractats los mariners espanyols als Estats Units.

»No tinch prou paraules—afegeix lo general Cervera—pera expressar mon agrairiment á Nort-América, que ha tingut en compte lo que jo vaig considerar sempre com lo primer deber; lo regoneixement de la bravura del soldat y l' cumpliment dels devers d' homes d' educació. Lo que jo veig fer ab lo tinent Hobson m' ha valgut moltes ovacions y ha contribuït á la manera esplèndida ab que he sigut tractat junt ab mos oficials.»

Lo general Cervera acabà la carta tornant a expresar son regoneixement per la manera ab que se l' ha tractat als Estats Units.

Complint los acords adoptats en lo ministeri de Marina, del departament de Cádiz sortirà una comissió pera Santander á fi d' ester allí, quan arribi Cervera ab l' Estat Major.

—Acaba de rebres un despaig de Nova-York diuent que ha sortit d' aquell port á bordo del vapor «Champagne» la comissió americana encarregada d' ultimar lo tractat de pau à Paris. Avans de sa sortida celebraren una conferència ab Mac-Kinley y ab lo secretari d' Estat Mr. Day.

—Los comissionats guardan absoluta reserva sobre las instruccions que tenen rebudes.

